

Warszawa, dnia 14 lipca 2017 r.

Poz. 28

**DECYZJA NR DRRK-WKL.730.7.2017.EN
PREZESA URZĘDU TRANSPORTU KOLEJOWEGO**

z dnia 7 lipca 2017 r.

w sprawie zatwierdzenia projektu cennika przedłożonego Prezesowi UTK przez Józefa Kosińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą ZUT Wągrowiec Józef Kosiński przy wniosku Zarządcy z 10 kwietnia 2017 r. nr DN/327/2017 w części dotyczącej sposobu ustalania stawki jednostkowej opłaty podstawowej i manewrowej na rozkład jazdy pociągów 2017/2018.

Na podstawie art. 105a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 1257), w związku z art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r., poz. 935), zwanej dalej „ustawą zmieniającą k.p.a.”, w związku z art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. d, art. 13a ust. 1 oraz art. 33 ust. 8, 14 i 15 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 1727 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o transporcie kolejowym”, mając na uwadze wniosek zarządcy infrastruktury kolejowej – Józefa Kosińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą ZUT Wągrowiec Józef Kosiński, zwanego dalej również „Zarządcą”, z 10 kwietnia 2017 r. (data wpływu do Urzędu Transportu Kolejowego – 13 kwietnia 2017 r.) nr DN/327/2017 w sprawie zatwierdzenia przez Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, zwanego dalej „Prezesem UTK”, projektu stawek jednostkowych opłaty podstawowej i manewrowej za korzystanie z infrastruktury kolejowej – bocznicy kolejowej oraz pismo z 24 maja 2017 r. (data wpływu do Urzędu Transportu Kolejowego - 4 lipca 2017 r.) nr DN/467/2017,

UMARZAM W CAŁOŚCI

postępowanie w sprawie zatwierdzenia projektu cennika przedłożonego Prezesowi UTK przez Józefa Kosińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą ZUT Wągrowiec Józef Kosiński przy wniosku Zarządcy z 10 kwietnia 2017 r. nr DN/327/2017 w części dotyczącej sposobu ustalania stawki jednostkowej opłaty podstawowej i manewrowej na rozkład jazdy pociągów 2017/2018.

UZASADNIENIE

Stan faktyczny:

Pismem z 10 kwietnia 2017 r. (data wpływu do Urzędu Transportu Kolejowego – 13 kwietnia 2017 r.) nr DN/327/2017 Zarządca przedłożył wniosek o zatwierdzenie przez Prezesa UTK projektu stawek jednostkowych opłaty podstawowej i manewrowej za korzystanie z infrastruktury kolejowej – bocznicy kolejowej.

Pismem z 17 maja 2017 r. nr DRRK-WKL.730.7.2017.4.EN Prezes UTK wezwał do udzielenia informacji czy wniosek Zarządcy należy traktować jako wniosek, o którym mowa w art. 33 ust. 14 ustawy o transporcie kolejowym, tj. o zatwierdzenie projektu cennika w części dotyczącej sposobu ustalania stawki jednostkowej opłaty podstawowej i manewrowej na rozkład jazdy pociągów 2017/2018. Jednocześnie poinformował, że szczegółowe zasady ustalania stawki jednostkowej opłaty podstawowej i manewrowej zostały ustalone w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury i Budownictwa z 7 kwietnia 2017 r. w sprawie udostępniania infrastruktury kolejowej (Dz. U. z 2017 r., poz. 755).

Pismem z 24 maja 2017 r. (data wpływu do Urzędu Transportu Kolejowego w wersji elektronicznej – 28 czerwca 2017 r., pocztą tradycyjną – 4 lipca 2017 r.) nr DN/467/2017, Zarządca poinformował Prezesa UTK o wycofaniu złożonego wniosku, wskazując jednocześnie, że obecnie trwają prace nad przygotowaniem nowego wniosku, który niezwłocznie zostanie złożony Prezesowi UTK do zatwierdzenia.

Pismem z 3 lipca 2017 r. nr DRRK-WKL.730.7.2017.6.EN Prezes UTK poinformował Zarządcę o wszczęciu 13 kwietnia 2017 r. postępowania administracyjnego, informując jednocześnie o przysługującym mu prawie do składania oświadczeń i stanowisk w sprawie oraz wypowiedzania się co do materiałów zebranych w toku

postępowania, a także możliwości przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów, w nieprzekraczalnym terminie 2 dni od daty doręczenia zawiadomienia.

Na potrzeby niniejszego postępowania administracyjnego został zgromadzony następujący materiał dowodowy:

- 1) Wniosek Zarządcy z 10 kwietnia 2017 r. nr DN/327/2017;
- 2) informacja odpowiadająca wyciągowi z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, prowadzonej przez Ministra właściwego ds. gospodarki na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1829 z późn. zm.) – wygenerowany 17 maja 2017 r.;
- 3) świadectwo bezpieczeństwa nr 232/UK/16 z 9 grudnia 2016 r. dla użytkownika boczniczy kolejowej;
- 4) wezwanie Prezesa UTK z 17 maja 2017 r. nr DRRK-WKL.730.7.2017.4.EN;
- 5) pismo Zarządcy z 24 maja 2017 r. nr DN/467/2017.

Mając na uwadze powyższe, Prezes UTK zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 13a ust. 1 ustawy o transporcie kolejowym, do postępowania przed Prezesem UTK stosuje się, z zastrzeżeniem art. 13b ust. 2 i ust. 3, przepisy k.p.a.

Z dniem 1 czerwca 2017 r. weszła w życie ustawa zmieniająca k.p.a. W myśl art. 16 powołanej ustawy, do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych ostateczną decyzją przed dniem jej wejścia w życie stosuje się przepisy k.p.a. w brzmieniu sprzed nowelizacji, z wyłączeniem przepisów art. 96a-96n k.p.a.

Podstawowym celem postępowania administracyjnego jest załatwienie sprawy przez wydanie decyzji rozstrzygającej ją co do istoty, a więc skonkretyzowanie praw i obowiązków stron na podstawie obowiązującego stanu prawnego. Dopiero niemożność orzekania o istocie sprawy pozwala na umorzenie postępowania. (Z. Janowicz, Kodeks postępowania administracyjnego. Ustawa o Naczelnym Sądzie Administracyjnym. Komentarz). W tym kontekście podnieść należy, że instytucja umorzenia postępowania administracyjnego została przewidziana w art. 105 k.p.a., który stanowi, że organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części (§1) oraz, że organ administracji publicznej może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym (§2).

Powołany wyżej przepis ustanawia *dwie ogólne reguły umarzania postępowania administracyjnego, pierwszą – dotyczącą działania organu administracyjnego ex officio (§ 1) oraz drugą – dopuszczającą stosowanie zasady względnej dyspozycyjności (§ 2). Umorzenie postępowania na podstawie art. 105 § 1 jest obligatoryjne, a na podstawie art. 105 § 2 jest fakultatywne jako pozostawione ograniczonemu uznaniu organu administracyjnego.* (Kodeks Postępowania Administracyjnego. Komentarz B. Adamiak 2017, wyd. 15).

Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 105 § 1 k.p.a., to brak przedmiotu postępowania. Tym przedmiotem jest zaś konkretna sprawa, w której organ administracji państwowej jest władny i jednocześnie zobowiązany rozstrzygnąć na podstawie przepisów prawa materialnego o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu. Sprawa administracyjna jest więc konsekwencją istnienia stosunku administracyjnoprawnego, a więc takiej sytuacji prawnej, w której strona ma prawo żądać od organu administracyjnego skonkretyzowania jej indywidualnych uprawnień wynikających z prawa materialnego. Brak któregoś z elementów tego stosunku materialnoprawnego, stanowi o bezprzedmiotowości postępowania (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 26 marca 1998 r., sygn. akt II SA 70/98).

Podobnie wskazuje J. Borkowski (w: B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2006,) *bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego zachodzi wówczas, gdy w jego toku wystąpi brak chociażby jednego z podstawowych elementów stosunku administracyjnego tj. przedmiotu, podmiotu bądź podstawy prawnej.*

Naczelnny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 24 kwietnia 2003 r., sygn. akt II SA 2225/01 wskazał, że taki brak skutkuje tym, *iż nie można załatwić sprawy przez rozstrzygnięcie jej co do istoty.* Bezprzedmiotowość postępowania wyrażona zostaje przez *orzeczenie formalne, kończące postępowanie bez jego merytorycznego rozstrzygnięcia.*

W toku niniejszego postępowania zaistniała faktyczna podstawa do umorzenia postępowania, bowiem Zarządca pismem z 24 maja 2017 r. wycofał wniosek o zatwierdzenie projektu cennika w części dotyczącej sposobu ustalenia stawki jednostkowej opłaty podstawowej i manewrowej.

Zdaniem Prezesa UTK cofnięcie przez Zarządcę wniosku o zatwierdzenie projektu cennika w części dotyczącej sposobu ustalania stawek jednostkowych opłat podstawowej i manewrowej, oznacza, że brak jest jednego z elementów

stosunku materialnoprawnego, tj. przedmiotu stosunku, którym jest zatwierdzenie projektu przedłożonych cennika w części dotyczącej sposobu ustalenia stawki jednostkowej opłaty podstawowej i manewrowej. Wycofanie wniosku o wszczęcie postępowania administracyjnego jest równoznaczne z brakiem żądania uprawnionego podmiotu do rozpoznania konkretnej sprawy administracyjnej, co oznacza, że przedmiot postępowania, oznaczony we wniosku, przestaje istnieć. Inaczej rzecz ujmując, z chwilą wycofania wniosku odpada jeden z koniecznych elementów sprawy administracyjnej (przedmiot), co obliguje organ do umorzenia postępowania na podstawie art. 105 § 1 k.p.a.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z 4 lutego 2011 r., sygn. akt II OSK 246/10, wyraził stanowisko zgodnie z którym *w przypadku, gdy postępowanie administracyjne może być wszczęte tylko na wniosek strony, cofnięcie wniosku przez jedyne go wnioskodawcę lub wszystkich wnioskodawców oznacza, że przestaje istnieć przedmiot postępowania administracyjnego, ponieważ brak jest żądania uprawnionego podmiotu konkretyzacji jego praw lub obowiązków w określonych okolicznościach faktycznych. W takiej sytuacji organ administracji publicznej traci kompetencje do dalszego prowadzenia postępowania i wydania decyzji rozstrzygającej sprawę co do istoty wbrew woli wnioskodawcy, powinien więc umorzyć postępowanie na podstawie art. 105 § 1 k.p.a.*

Powyższe stanowisko Prezesa UTK zostało potwierdzone również wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 9 marca 2012 r. sygn. akt I OSK 394/11, zgodnie z którym *cofnięcie wniosku o wszczęcie postępowania administracyjnego jest równoznaczne z brakiem żądania uprawnionego podmiotu do rozpoznania konkretnej sprawy administracyjnej, co oznacza, że przedmiot postępowania, oznaczony we wniosku, przestaje istnieć. Inaczej rzecz ujmując, z chwilą cofnięcia wniosku odpada jeden z koniecznych elementów sprawy administracyjnej (przedmiot), co obliguje organ do umorzenia postępowania (tzw. obiektywna konieczność umorzenia postępowania) na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. Nie mają przy tym znaczenia przyczyny dla jakich doszło do cofnięcia wniosku.*

Wobec powyższego uznać należy, że odstąpienie Zarządcy od żądania rozstrzygnięcia sprawy decyzją co do istoty, czyni dalsze postępowanie bezprzedmiotowym. Skuteczne odwołanie żądania powoduje więc, że zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 105 § 1 k.p.a., uzasadniające umorzenie niniejszego postępowania.

Należy także stwierdzić, że w przypadku zaistnienia bezprzedmiotowości postępowania, o którym stanowi przepis art. 105 § 1 k.p.a., organ administracji publicznej prowadzący postępowanie jest zobligowany do umorzenia postępowania, o czym świadczy literalne brzmienie tej normy – *organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania w całości albo w części jak również powołane wyżej orzeczenia.*

Umorzenie obligatoryjne postępowania administracyjnego wiąże się z tzw. obiektywną bezprzedmiotowością postępowania administracyjnego. Ze względu na czynnik obiektywny, umorzenie postępowania administracyjnego nie jest uzależnione od woli orzekającego organu administracji publicznej, lecz od spełnienia się obiektywnie istniejącej jakiegokolwiek przyczyny bezprzedmiotowości, której istnienie taki organ musi stwierdzić i wykazać w decyzji o umorzeniu postępowania, wydanej w ramach art. 105 § 1 k.p.a. (M. Wolanin, Bezprzedmiotowość a bezzasadność roszczenia o zwrot nieruchomości wywłaszczonej, PS 2000).

Mając powyższe na uwadze, Prezes UTK podjął decyzję jak w sentencji.

POUCZENIE

Stronom niezadowolonym z niniejszej decyzji przysługuje prawo zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy do organu wydającego decyzję, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 k.p.a., w związku z art. 129 § 2 k.p.a.).

Z up. Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego

Alicja Kozłowska

Dyrektor Departamentu Regulacji Rynku Kolejowego